

- הָאֵינִי הַשָּׁמַיִם וְהָאֲדָמָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי:
- יַעֲרֹף כַּמֶּטֶל לִקְחֵי תֹזֶל כֶּטֶל אִמְרָתִי כַשֶּׁעִירִם עַל־יֶדְשָׁא וְכַרְבִּיבִים
עַל־יַעֲשֹׁב:
- כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גֹדֶל לֹאלֹהֵינוּ:
- הַצּוֹר תָּמִיד פָּעֵלוֹ כִּי כִלִּידֵהֶכִי מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאִין עֹלָל צָדִיק
וְיִשָּׁר הוּא:
- שׁוּחַת לוֹ לֹא בָּנִיו מוֹמֵם הוּר עָקֵשׁ וּפְתִלְתֵּל:
- ה לִיהוָה* תִּגְמֹל־זֹאת עִם נָבֵל וְלֹא תִחַם הִלּוּא־הוּא אֲבִיךָ קִנְךָ הוּא
עֹשֶׂךָ וְיִכְנַנְךָ:
- זָכֹר יָמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דִּרְוֹנֶיךָ שָׁאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדְךָ זִמְנֶיךָ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ:
- בְּהִנָּחֵל עֲלֵינוּ גוֹלִים בְּהַפְרִידוֹ בָּנֵי אָדָם יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמַסְפָּר
בָּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- כִּי תִלַּק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב תִּבֶּל נִחְלָתוֹ:
- יִמְצְאוּהוּ בָאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ לֵל יִשְׁמְנוּ יִסְבְּלֻנְהוּ יִבְוֹנְהוּ
יִצְרְקֻהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו:
- כְּנֶשֶׁר יַעִיר קֶזַע עֲלִיגְזוּלָיו יִרְחַף יִפְרֹשׁ כַּנְפָּיו יִמְחֲהוּ יִשְׂאֲהוּ
עַל־אֲבָרְתָּו:
- יְהוָה בִּדְדוֹ יִנְתֵּנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נֹכַר:
- יִרְכְּבֻהוּ עַל־[בְּמֹתִי] (בְּמֹתֵי) אָרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּבַת שָׂדֵי וַיִּנְקְהוּ דִּבְשׁ
מִסְּלַע וְשִׁמְנוֹ מִחִלְמִישׁ צוּר:
- חִמָּאת בָּלָר וְחֵלֶב צֹאן עִס־חֵלֶב כֹּלִים וְאֵילִים בְּנִיבֶשׁן וְעִתוּזִים
עִס־חֵלֶב כִּלְיוֹת חֹטֵה וְדָם־עֵנֵב תִּשְׁתִּי־חֶמֶר:
- וַיִּשְׁמֵן יִשְׁרוּן וַיִּבְלֹט שִׁמְנָתָ עֲבִית כֶּשֶׁת וַיִּטֵּשׁ אֱלֹהֵי עֲשָׂהוּ
וַיִּגְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ:
- 1 Give ear, O heavens, let me speak;Let the earth
hear the words I utter!
- 2 May my discourse come down as the rain,My speech
distill as the dew,Like showers on young
growth,Like droplets on the grass.*
- 3 For the name of יהוה I proclaim;Give glory to our
God!
- 4 The Rock!—whose deeds are perfect,Yea, all God's
ways are just;A faithful God, never false,True and
upright indeed.
- 5 * Unworthy children—That crooked, perverse
generation—Their baseness has played God false.
- 6 Do you thus requite יהוה,O dull and witless
people?Is not this the Father* who created
you—Fashioned you and made you endure!
- 7 Remember the days of old,Consider the years of
ages past;Ask your parent, who will inform
you,Your elders, who will tell you:
- 8 When the Most High gave nations their homesAnd set
the divisions of humanity,[God] fixed the
boundaries of peoplesIn relation to Israel's
numbers.
- 9 For יהוה's portion is this people;Jacob, God's own
allotment.
- 10 [God] found them in a desert region,In an empty
howling waste.[God] engirded them, watched over
them,Guarded them as the pupil of God's eye.
- 11 Like an eagle who rouses its nestlings,Gliding
down to its young,So did [God] spread wings and
take them,Bear them along on pinions;
- 12 יהוה alone did guide them,No alien god alongside.
- 13 [God] set them atop the highlands,To feast on the
yield of the earth;Nursing them with honey from
the crag,And oil from the flinty rock,
- 14 Curd of kine and milk of flocks;With the best* of
lambs,And rams of Bashan, and he-goats;With the
very finest* wheat—And foaming grape-blood was
your drink.
- 15 So Jeshurun grew fat and kicked—You grew fat and
gross and coarse* —They forsook the God who made
themAnd spurned the Rock of their support.

[illegible]

49	עלה אליהם העברים הזה הרגבו אשר בארץ מואב אשר עלי פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה:	33	Their wine is the venom of asps,The pitiless poison of vipers.	33	חמת חנינים יינם וראש פתנים אכנר:
		34	Lo, I have it all put away,Sealed up in My storehouses,	34	הלא־הוא כמס עמדי חתום באוצרותי:
50	ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אליעמיהו כאשר־מת אהרן אחיו בהר ההר ויאסף אל־עמיו:	35	To be My vengeance and recompense,At the time that their foot falters.Yea, their day of disaster is near,And destiny rushes upon them.	35	לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום איהם וחס עתה למו:
51	על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי־מריבת קדש מרברצן על אשר לא־קדשתם אותי בתוך בני ישראל:	36	For the will vindicate God's peopleAnd take revenge for* God's servants,Upon seeing that their might is gone,And neither bond nor free is left.	36	כי־ידינו יהיה עמו ועל־עבדיו יתנתם כי יראה כי־אזלת יד ואפס עצור ועזוב:
52	כי מנגד תראה את־הארץ ושמך לא תבוא אלי־הארץ אשר־אני נתן לבני ישראל:	37	[God] will say: Where are their gods,The rock in whom they sought refuge,	37	ואמר אי אלהימו צור חסיו בו:
		38	Who ate the fat of their offeringsAnd drank their libation wine?Let them rise up to your help,And let them be a shield unto you!	38	אשר חלב ובחלימו יאכלו ישלחו יין נסיכם ילומו ויעזורכם וחי עליכם סתרה:
		39	See, then, that I, I am the One;There is no god beside Me.I deal death and give life;I wounded and I will heal:None can deliver from My hand.	39	ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מו ידי מציל:
		40	Lo, I raise My hand to heavenAnd say: As I live forever,	40	כי־אשא אל־שמים ידי ואמרו חי אנכי לעלם:
		41	When I whet My flashing bladeAnd My hand lays hold on judgment,Vengeance will I wreak on My foes,Will I deal to those who reject Me.	41	אם־שנותי ברק חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלים:
		42	I will make My arrows drunk with blood—As My sword devours flesh—Blood of the slain and the captiveFrom the long-haired enemy chiefs.	42	אשכיר חצי מלם וחרכי תאכל בשר מדם חלל ושבליה מראש פרעות אויבי:
		43	O nations, acclaim God's people!For He'll avenge the blood of His servants,Wreak vengeance on His foes,And cleanse His people's land.*	43	הרגינו גוים עמו כי דם־עבדיו יקום ונקם ישיב לצרי ונכפר אדמתו עמו:
		44	Moses came, together with Hosea son of Nun, and recited all the words of this poem in the hearing of the people.	44	ויבא משה וידיבר את־כל־דברי השירה־הזאת באזני העם הוא והושע ברנון:
		45	And when Moses finished reciting all these words to all Israel,	45	ויכל משה לדבר את־כל־הדברים האלה אל־כל־ישראל:
		46	he said to them: Take to heart all the words with which I have warned you this day. Enjoin them upon your children, that they may observe faithfully all the terms of this Teaching.	46	ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל־הדברים אשר אנכי מעיד בקם היום אשר תצו את־בניכם לשמר לעשות את־כל־דברי התורה הזאת:
		47	For this is not a trifling thing for you: it is your very life; through it you shall long endure on the land that you are to possess upon crossing the Jordan.	47	כי לא־דבר רק הוא מכם כי־הוא חייכם ובהגר הזה תאריכו ימים עלי־האדמה אשר אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה:
		48	That very day הוה spoke to Moses:	48	וידיבר יהוה אל־משה בעצם היום הזה לאמר: